

У ГАЛЕРИЈИ СРПСКОГ ЦЕНТРА У ОТАВИ У ДЕЦЕМБРУ ЈЕ ОРГАНИЗОВАНА ИЗЛОЖБА ГОБЛЕНА

Фото: Приватна архива

Са изложбе гоблена у Отави

СЛИКЕ КАО ОДРАЗ ПРОХУЈАЛИХ ВРЕМЕНА

У нашим крајевима је педесетих и шездесетих година прошлог века наступило опште одушевљење, првенствено жена, за таквом врстом ручног рада, каже за СЛОВО Живана Костић

Пише:
Гордана ЛАКОВИЋ

Галерија у Српском центру у Отави у децембру 2023. године организовала је изложбу гоблена, коју је посетио велики број гостију, како власника гоблена, тако и љубитеља ове уметности.

Гоблени су слике исликане иглом, каже за СЛОВО Живана Костић, која је учествовала у организацији ове изложбе. У нашим крајевима је педесетих и шездесетих година прошлог века наступило опште одушевљење, првенствено жена, за таквом врстом ручног рада. Набављају се посебне Вилерове шеме, разнобојни конци, платна. Рад се започиње од средине шеме ка ивицама. При раду

се користи уобичајени гоблен бод, преко две жице, али и ситнији, деликатнији „пти-поен“ бод, преко једне жице.

мо овакву изложбу. Првенствено подсећају на драге особе, којих више нема поред нас, на ток времена, на огроман труд и стрпљење

КУЋНА САЛОНСКА УМЕТНОСТ

У средњем веку грубе камене зидове замкова и палата красиле су велике таписерије, а када је француски краљ Луј XIV довео на двор занатску породицу Гоблен, од тада су таписерије почеле да се усмеравају својим мањим форматом и другачијим начином рада, на кућну салонску уметност.

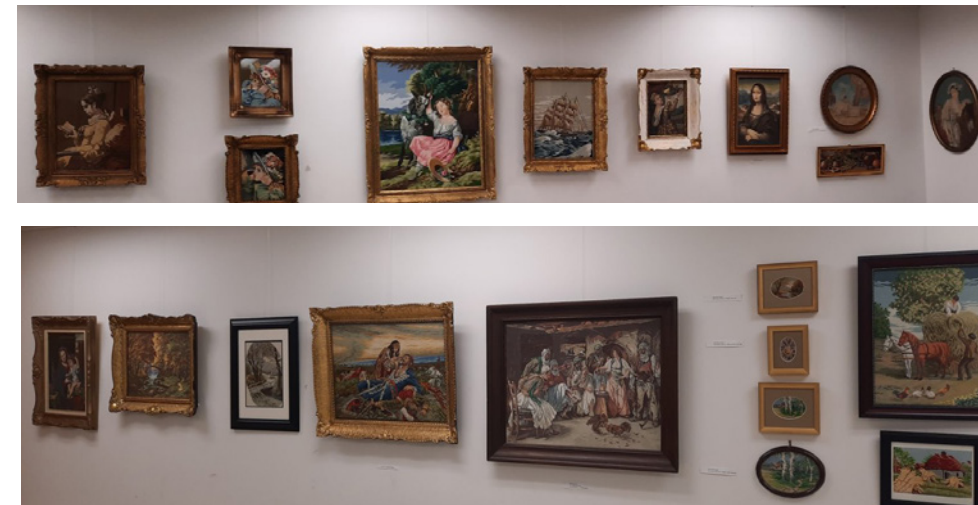
У 19. веку, у Немачкој се појављује Вилер са својим оригиналним и бројним шемама, и великим спектром нијанси разнобојних конаца, које је по наруџбини слао поштом, по целој Европи, и тиме омогућио женама да стварају дивне ручне радове и украшавају своју кућу.

Наш народ на Балкану, гоблен прихвата са одушевљењем, баш због традиције ручних радова и веза, који је одувек била део наше културе. Техника рада гоблена има смирујуће дејство, и постаје веома популарна не само код жена већ и мушкараца.

Такве слике, које су одраз прошлог времена, данас су призната уметност. Оне, такође, красе куће наших људи у Отави, захваљујући којима смо успели да оствари-

у том раду, на љубав уплетену у мисли...

За изложбу је одабрано 35 различитих гоблена, другачијег бода, стила и тема. Приложено је неко-

лико гоблена старијих од 100 и 150 година. На отварању изложбе, био је већи број присутних, како власника гоблена тако и љубитеља ове уметности. Срца су се отворила, потекле су приче, о пожртвованим и даровитим мајкама, теткама, очевима, о људима који и данас гоблене раде...Један посетилац видевиши дивно урађен гоблен једрењака „Јадран“, испричао је своју причу о баш том једрењаку, на коме је као младић - морнар служио војску.

Стамбени простор се декорише тим прелепим радовима и бојама, са мотивима дивних пејзажа, цвећа, религиозних мотива, или репродукцијама наших познатих сликара Паје Јовановића, Уроша Предића и наивних сликара. Гоблени се урамљују у једноставне позлаћене или изузетне релефне барокне рамове.

Гледајући ову дивну изложбу, све нас је, обузела носталгија, осетили смо да међусобно делимо толико лепог и вредног, сви смо дубоко захвални за та осећања.

Ситни колачици припремљени по старим рецептима и домаћи бермет су подстакли доживљај и та носталгична сећања и тако употпуниле овај изузетни догађај.

СЛОВО

СЛОВО У СВЕТУ ПОЕЗИЈЕ

Ранко
ПАВЛОВИЋ

ДИСОВО, А НАШЕ

(Пародија)

Расуло се сјеме једро, Дисово је. Вијек прође, оно клија, расте, цвјета. Нашло хумус, добре бразде, мјесто своје, бокори се, коријени, сваког љета. Расуло се сјеме једро, Дисово је.

Тајкуни су изгладњели, све пељеше. Ни фабрика не остаде, да бар дими. Макар да нам и раднике преузеше, острвљени, да предахну барем зими. Тајкуни нам изгладњели, све пељеше.

Гдје год нађу zgodно мјесто, рудник ниче. Зајазили бистре воде, риба бјежи. А ти ћутиш као нијем, трудбениче, митинзима док урличе нови режим. Гдје год нађу zgodно мјесто, рудник ниче.

Силицијум, као магнет, све привлачи. Ту је срећа и зарада невиђена. Од природе, познато је, новац јачи, пејзажи би могли бити само сјена. Силицијум, као магнет, све привлачи.

Градитељи новог доба, незасити, парковима зграде дижу до небеса. Центру града поглед хоће сасвим скрити, не дај, Боже, каквог јачег земљотреса. Градитељи новог доба, незасити.

Транзицијом зарађено, непоштено, нови ктитор цркву гради, души спаса. И оград од жељеза ставља, ено, јављајући то народу, из свет' гласа. Транзицијом зарађено, непоштено.

За посао више се не даје теле. За изборе сто гласова – права мјера. И покојник може бити бирач, веле, и посматрач, противнике да растјера. За посао више се не даје теле.

Диплома се на пијаци лако купи. Купус, першун, шаргарепа, разна звања. Свега има. Докторати нису скупи. Хватај, бјежи! Нико неће да те гања. Диплома се на пијаци лако купи.

Какву странку да оснујеш, беспослених. Уђи у власт, да заблисташ, просперираш. Тад ћеш моћи без проблема, благо мени, за министра, кад год хоћеш, да ме бираш. Какву странку да оснујеш, беспослених.

Сјемена је на све стране, све Дисово, старо, али врло добре клијавости. Очувано. И за нас је оно ново. Засијмо га, да тамани све гадости. Сјемена је на све стране, све Дисово.